

den højtærede Ministers sidste Forslag. Det gaar altsaa ud paa, at i alle Tilfælde, hvor der i Dødsboer er Spørgsmaal om, at det antages, at afdøde har betalt for lidt i Skat, skal man kunne faa det Spørgsmaal undersøgt under den kriminelle Proces' Former. Vide De, hvad det betyder? Det betyder, at der skal anlægges eventuel Justitssag mod Søn og Datter, som overtage deres Faders Bo. Der skal anlægges Justitssag med Dekretering af Aktion, med Aktor og Defensor, mod en Eksekutor i et Bo. Hvorfor? Ikke fordi nogen af dem har gjort sig skyldig i nogen som helst Overtrædelse af Loven, men f. Eks. fordi Magistraten nu finder paa, at vedkommendes Indtægt har været saa og saastor, medens Eksekutor finder, at det er aldeles forkert, efter Bøgerne er den slet ikke saa stor. Saa skulde der altsaa i saadanne Tilfælde optages Forhør. Man skulde have Politibetjente rendende paa Dørene for at optage Rapport, man skulde tilsiges til Forhør i Kriminalretten og bagefter tiltales som Forbryder for Ting, som man er aldeles uskyldig i. Den sunde Sans siger, at saaledes kan man virkelig ikke se paa det. Den ærede Ordfører gjorde fuldkommen rigtigt den Bemærkning med Hensyn til, hvad der staar i Statsskatteloven, at den levende Mand, som beskyldes for at have besveget Statskassen, kan tiltales under kriminelle Former. Det er noget, som gælder i alle Tilfælde. I alle Tilfælde, hvor en virkelig Sigelse kan begrundes, maa den paagældende tage Følgerne. Viser det sig at være ulovligt og urigtigt, at Sagen er bleven anlagt, saa maa han se at faa Oprejsning derfor. Men der staar ikke det mindste i Statsskatteloven om, at Arvinger, Eksekutorer, Skifteret o. s. v. kunne tiltales paa den Maade. Det er det, man vil have ind her, ganske uhjemlet og urigtigt, og det vil jeg meget indestændigt anmode om, at man ikke indlader sig paa.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre om det af det ærede 6te Medlem for København (Christiansen) stillede Ændringsforslag. Det ser jo meget uskyldigt ud, og det var, mente man, ikke saa forfærdeligt, om man paalagde alle og enhver af os, som giver fast Fortjeneste til nogen hos os, en Forpligtelse til at oplyse om den paagældendes Indkomst. Det ser meget uskyldigt ud, men det er det blot ikke. Det er jo et Ændringsforslag til § 16, men § 16 indeholder ikke, at man skal kunne henvende sig til Aktieselskaber o. s. v. for at faa vedkommendes Løn opgivet. Nej den indeholder meget mere. Den

indeholder, at man skal „meddele alle de Oplysninger, der kunne tjene Ligningsmyndighederne til Vejledning ved Udførelsen af deres Hverv, saasom Fortegnelse over Lønninger“ o. s. v. Nu kan man ganske roligt give en saadan Bestemmelse om Aktieselskaber o. s. v., fordi de i Regelen ikke vide videre om deres Funktionærer end det, at de faa den og den Løn og bo der og der. Men Privatfolk, som have deres Fuldmægtige og Hjælpere af enhver Art, vide i Regelen meget mere Besked om deres Folks Forhold. Nu skulde altsaa efter dette Ligningsmyndighederne kunne sige til mig og andre, som beskæftige Folk i fast Tjeneste, ikke blot, at vi skulle opgive, hvor stor vedkommendes Løn er — det kunde vi naturligvis godt gøre, selv om det kan blive nogen Ulejlighed for den, der har mange Folk —, men ogsaa give alle andre Oplysninger i ubegrænset Maalestok, som det maatte behage Ligningsmyndighederne at kræve. De kunde spørge om vedkommendes Familieforhold, hvor mange Børn han har, om han bruger mange Penge til det ene eller det andet, hvad man nu i det hele taget kunde finde paa. Det kan man dog ikke indlade sig paa! At lægge en saadan Forpligtelse paa private Folk vilde være aldeles urimeligt, og desuden vilde det være aldeles uoverkommeligt for de paagældende.

Jeg maa altsaa aldeles bestemt raade til ikke at stemme for de tre Ændringsforslag, som jeg har nævnt.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) gjorde nogle Bemærkninger om to af de Ændringsforslag, som ere stillede af Ministeriet. Det ærede Medlem vendte der tilbage til, om jeg saa maa sige, de gamle Stridigheder om Skatteblanketternes Indhold, som det ærede Medlem har haft med tidligere Ministre. Han har aabenbart det Indtryk, at man med Hensyn til Affattelsen af Skatteblanketterne lægger an paa at faa uskyldige Skatteborgere til at gaa i Fælden. Heldigvis har det ærede Medlem ikke været en saadan uskyldig Skatteborger, der gik i Fælden; han vogtede sig og klarede sig igennem. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de fleste, som have Brug for at undgaa denne Fælde, kunne godt gøre det. For de allerfleste Skatteborgeres Vedkommende kan jeg ikke se, at der er nogen Ulykke i, at de komme til at opgive disse Ting, og jeg synes egentlig, at det er lidt urimeligt at være alt for be-